Р Е Ш Е Н И Е
№ 6611

гр. София, 31.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 1 състав,** в публично заседание на 02.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **3808** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 27, ал. 5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /ЗПУКИ/:

Образувано е по жалба на М. Б. М. от [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 185 от 19.02.2013 г., на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ), в частта, с която е установено наличие на конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя. В жалбата се твърди, че решението неправилно, постановено при грубо нарушение на закона и необоснованост на изводите. Навеждат се твърдения, че изводът на комисията, че жалбоподателят е действал в „условията на оперативна самостоятелност е неправилен, в нарушение на ЗЛЗ. В съдебно заседание, жалбоподателят, не се явява. В писмено становище, чрез адв. А. К., моли да се отмени решението на КПУКИ в тази част, претендира присъждане на направените разноски.

Ответникът – КПУКИ, представляван от юрисконсулт Д. К., моли да се отхвърли жалбата като неоснователна, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано въз основа на сигнал вх. № С 304/17.08.2012 г. Жалбоподателят, в качеството му на управител на [фирма] е поканен за изслушване с покана изх. №С-304#3/25.01.2013г. М. е изслушан по реда на чл. 26 от ЗПУКИ на заседание на комисията на 29.01.2013 г. При изслушването си, М.

М. е обяснил, че договора не е в противоречие със ЗПУКИ, защото дружествата [фирма] и „ОМЦ № 1” ЕООД са с различен предмет на дейност. Второто от изброените дружества е такова, което извършва само и единствено специализирана болнична медицинска помощ и е регистрирано в РЦЗ – М. и по ЗЛЗ, а първото не извършва такава дейност. Договорът му за управление изрично позволява да упражнява професията си като лекар, и едновременно да бъде управител на други дружества, които не се припокриват с дейността на специализирана извънболнична помощ. Той е потвърдил участието си като управител в [фирма] и „Имот Консулт”, и работа по трудов договор в „А. медика”. Не е упражнявал никакви правомощия по служба по отношение на двете дружества, в които има дялове в капитала. Твърди още, че наемната цена на всички имоти, които [фирма] отдава под наем се гласува от общинския съвет М., който определя и всички условия по отдаването им, определя типов договор, който М. няма право да променя. Също така твърди, че [фирма] не е задължено да отдава под наем недвижимо имущество след провеждане на тръжни процедури, тъй като същите се ползват с преференции по чл. 101 от ЗЛЗ.

От приложените доказателства по делото се установява, че жалбоподателят е избран за управител на „ОМЦ № 1” ЕООД с решение №188 с Протокол № 18/02.10.2008г. на Общински съвет М.. На 06.10.2008 г. е сключен договор за възлагане на управление на [фирма], между М. и кмета на [община]. С решение по Протокол №2/22.11.2011 г., Общински съвет М., М. М. е преизбран за управител на [фирма] за срок от 3 години. С договор от 30.11.2011 г. между кмета на [община] и М., вторият е определен за управител на дружеството за посочения в решението на общинския съвет срок. Жалбоподателят е подал декларация по чл. 12, т. 2 във вр. с чл. 14 от ЗПУКИ на 29.01.2009 г. С писмо изх. № 104/07.11.2012 г., М. в качеството му на управител на [фирма] е уведомил КПУКИ, че управляваното от него дружество няма извършени разпоредителни сделки и отдадено под наем недвижимо и движимо имущество в полза на [фирма] и [фирма], както и че последните две дружества, нямат предоставени възмездно услуги и имущество на [фирма]. С договор № 11/30.06.2005 г., М. М. на осн. чл. 67, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е назначен на длъжността „лекар – специалист очни болести” в МЦ [фирма].

С решение № 293 по протокол № 27/21.05.2009 г. на Общински съвет М. е утвърден типов проектодоговор за отдаване под наем на общинско имущество, като контрола по изпълнение на решението е възложен на кмета на [община]. Размера на наемните цени се определя, въз основа на решение на Общински съвет М. и съгласно „Тарифа за базисните наемни цени за отдаване под наем на общински недвижими имоти”.

Видно от справка в търговския регистър се установява, че М. М. е съдружник и управител на [фирма]. От приложените доказателства се установява, че същият е и съдружник и съуправител в [фирма].

От съдържащите се в делото доказателства се установява още, че Ц. Н., в качеството му на управител на „ДКЦ № 1 – М.” ЕООД, е сключил договор за наем с МЦ [фирма] на 01.04.2005г. за срок от 3 години. М., в качеството си на управител на [фирма] /правоприемник на „ДКЦ № 1 – М.” ЕООД/ е сключил договори за наем и анекси към съответните договори с [фирма], както следва: договор № 10-01/30.10.2008 г. и анекс от 24.11.2008 г. и от 19.01.2009 г.; договор № 10-01/14.12.2009 г., № 10-01/21.12.2010 г. и № 10-01/30.01.2012 г., както и анекс от 02.01.2013 г. Жалбоподателят в качеството си на управител на [фирма] е сключил договори за наем и анекси към съответните договори с [фирма], както следва:

договор № 10-10/30.10.2008 г. и анекс от 19.01.2009 г.; договор № 10-10/14.12.2009 г., № 10-10/21.12.2010 г. и № 10-10/30.01.2012 г., както и анекс от 02.01.2013 г. Договори за наем от М. М., в качеството си на управител на [фирма] са сключени и с МЦ [фирма], както следва: договор № 10-02/30.10.2008 г. и анекс от 19.01.2009 г.; договор № 10-02/14.12.2009 г., № 10-02/21.12.2010 г. и № 10-02/30.01.2012 г., както и анекс към него от 02.01.2013 г.

Въз основа на така проведеното административно производство, комисията е издала оспореното решение, с което е установила конфликт на интереси по отношение на М. Б. М., за това, че в качеството си на лице, заемащо публична длъжност – управител на [фирма] е сключил със свързано с него лице по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ – [фирма], представлявано от д-р М. Х. следните договори за наем и анекси към съответните договори: № 10-01/30.01.2008 г., както и анекс към него от 21.11.2008 г. и 19.01.2009 г.; договор за наем № 10-01/14.12.2009 г., № 10-01/21.12.2010 г. и № 10-01/30.01.2012 г., както и анекс от 12.07.2012 г. и 02.01.2013 г., с което е нарушил разпоредбата на чл. 8, изр. 2, предл. 1 от ЗПУКИ. Решението е подписано с особено мнение от члена на комисията П. Б..

С жалба с вх. № С-304#17 от 02.04.2013 г., М. е оспорил Решение № 185/19.02.2013 г. на КПУКИ, чрез комисията до АССГ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: подадена от легитимирано лице, за което е налице интерес от обжалването и срещу подлежащ на оспорване административен акт и в 14-дневния срок за оспорване, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 22а, ал. 1 от ЗПУКИ – КПУКИ, постоянно действащ колективен орган, в кръга на правомощията произтичащи от ЗПУКИ, в предвидената от закона форма.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Безспорно установено по делото е, а и не се спори за това, че жалбоподателя притежава качеството на лице заемащо публична длъжност, по смисъла на чл. 3, т. 22 от ЗПУКИ, като управител на „Общински медицински център № 1 - М.” ЕООД. Съгласно чл. 2 от ЗПУКИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Оттук следва, че облагата следва да бъде или за лицето, заемащо публичната длъжност, или за свързаното лице, а за да възникне конфликт на интереси, да е установено наличието на частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задължението на лицето, заемащо публична длъжност.

Административния орган е мотивирал решението си за установяване на конфликт на интереси, с нарушаване от страна на жалбоподателя на разпоредбата на чл. 8, изр. 2, предл. 1 от ЗПУКИ - лице заемащо публична длъжност, няма право да сключва договори в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба. Комисията е приела от фактическа страна, че М. е в трудови правоотношения с МЦ [фирма] и с извършените действия по служба, е оказвал подкрепа в полза на МЦ [фирма], с което е нарушил цитираната разпоредба. КПУКИ е приела и

наличието на свързано с жалбоподателя лице по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ - юридическо лице, с което лицето, заемащо публична длъжност, се намира в икономически или политически зависимости, които пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност и обективност. Така мотивирано решението се гради изцяло на предположения.

Съдът намира, че в тази насока не са били събрани доказателства за това, че жалбоподателят или свързаното с него лице са получили облага от материален или нематериален характер, която да е в пряка причинно-следствена връзка с оказване на подкрепа в полза на [фирма]. Безспорно е, видно от съдържащия се в кориците на делото трудов договор № 11/30.06.2005 г. и допълнителни споразумения към него, че М. е в трудово правоотношение с [фирма], на длъжност „лекар – специалист Очни болести", за която длъжност той притежава необходимата специалност и професионална квалификация, като получава трудово възнаграждение съобразно положения от него труд. Наличието обаче на трудово правоотношение, както и неговата специфика, не може да доведе автоматично до обоснован и категоричен извод за наличието на икономическа зависимост на жалбоподателя от медицинския център. Трудовите правоотношения се характеризират с двустранни възмездни отношения, като от страна на жалбоподателя се изисква престиране на труд, водещо до получаване на уговореното по трудов договор възнаграждение. Липсват доказателства относно това, повлияло ли е наличието на трудовоправни отношения и по какъв начин върху обективното и безпристрастно изпълнение на задълженията си на управител на общински медицински център. Договорът за наем е сключен още през 2005г., като от страна на М. е извършвано единствено неговото подновяване или промяна, във връзка с наеманите помещения или промяна на наемната цена, която се определя с решение на общинския съвет, съобразно разписаното в разпоредбата на чл. 102, ал. 3 и 4 от ЗЛЗ. Също така, жалбоподателят нито е бил управител или член на управителен орган на дружеството [фирма], нито е съдружник в същото. В такъв смисъл е и становището на П. Б. - член на комисията, изложено в особеното му мнение, което изцяло се споделя от съда.

Общоизвестно и съществено при тълкуването и разкриването на целта на ЗПУКИ е, че той преследва облагата в случаите, когато тя е незаконна или получена неоснователно, следствие на заеманата публична длъжност и/или връзката със свързано лице, заемащо такава длъжност. Такива именно са случаите на обогатяване – лично или на свързани лица, следствие на неправомерното ползване на възможностите, предоставяни от заеманата публична длъжност. Тук следва да се отбележи, че облага и частен интерес, следва да се установят по надлежен ред, с предвидените от закона доказателства. Облага, получена следствие законосъобразно и съвестно изпълнение на възложената дейност от страна на лице, заемащо публична длъжност или от свързаните с него лица, не води до частен интерес (Решение № 12469/2013 г. по АД № 1790/2013 г. на ВАС). В конкретния случай, изложените обстоятелства водят до обоснован извод за липса на облага по смисъла на закона. Получаваното трудово възнаграждение е дължащо се и вследствие на положен труд, от което следва, противно на приетото от административния орган, т.е. не е налице никаква икономическа зависимост. Липсата на облага по смисъла на закона, от своя страна води до липса на частен интерес, което пък от своя страна води като последица, отсъствието на конфликт на интереси.

Ето защо, съдът намира, че оспореното Решение № 185 от 19.02.2013 г. на КПУКИ,

като постановено при спазване на процесуалните правила, но в несъответствие с материалния закон, следва да бъде отменено в обжалваната част, като незаконосъобразно.

Съгласно правилата на процеса и неговия изход, ответника КПУКИ следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя М. Б. М., направените и поискани разноски общо в размер на 510 (петстотин и десет) лева, представляващи адвокатски хонорар в размер на 500 (петстотин) лева и държавна такса в размер на 10 (десет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 185 от 19.02.2013 г., на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, в частта, с която е установено наличие на конфликт на интереси по отношение на М. Б. М..

ОСЪЖДА Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси ДА ЗАПЛАТИ на жалбоподателя М. Б. М. от [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица], направените разноски по делото в размер общо на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: